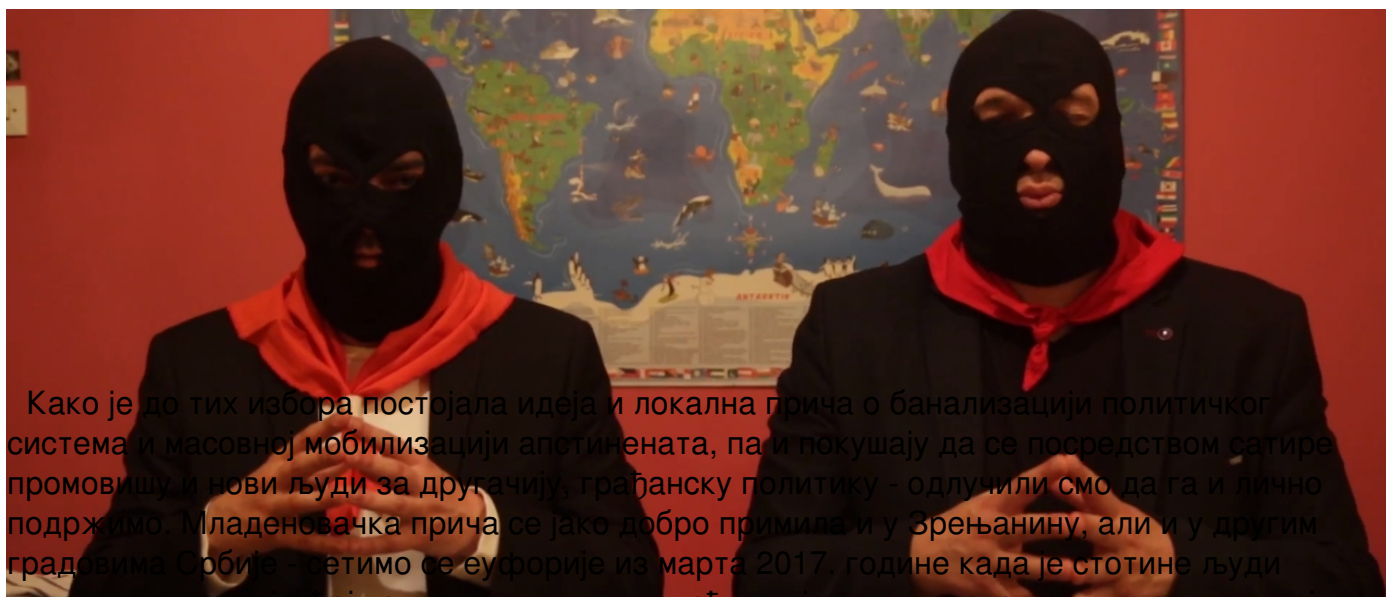

Многе је у суботу изненадила вест да се покрет "Бели - Само јако" оградио од деловања Луке Максимовића, носиоца лика фиктивног лидера Љубише Прелетачевића Белог. У овом локалном покрету кажу да су то учинили јер не желе да прихватају одговорност за његове будуће поступке, будући да је "пронашао нову екипу" са којом ће наступити на београдским изборима. Лука је, са друге стране, реаговао издавши саопштење које има нешто другачији садржај и поприлично је помирљиво. У овом објашњењу, али и у целокупном деловању Љубише Прелетачевића Белог од председничких избора до данас осећају се хаотичност и безидејност.

Како је до тих избора пострјала идеја и локална прича о банализацији политичког система и масовној мобилизацији апстинената, па и покушају да се посредством сатире промовишу и нови људи за другачију, грађанску политику - одлучили смо да га и лично подржимо. Младеновачка прича се јако добро примила и у Зрењанину, али и у другим градовима Србије. Летимо се еуфорије из марта 2017. године када је стотине људи волонтирало у најлугој кампањи икада, трошећи своје време, новац и живце у покушају да се садашњој власти пренесе јака порука. Подржали смо Белог јер смо у том тренутку могли себи да допустимо тај луксуз - изборна математика опозицији никако није ишла на руку, а победа Вучића била је сигурна.

Сматрали смо и да добар резултат Белог може утицати на излазност која би првопласираном смањила проценат и послала га у други круг. То је била одлична прилика да се устоличи један другачији правац у нашој политици и да се грађанима врати макар део поверења у добре намере одређених појединаца, што је био највећи проблем у претходним годинама опозиционог деловања, па да се постепено шири мрежа таквих пројеката која би једног дана чинила озбиљну политичку опцију. У тој кампањи нико од Луке или покрета није затражио било шта, али је идеја била да сви људи који су се препознали наставе са заједничким радом, али и индивидуалним, свако у својој средини.

